

☐ Fanz Yizbingz raiz / 凡一平 著 Veiz Yinyiz hoiz / 韦运益 译

Veiz Gvanghyiz “o” baez ndeu.
“Yienghneix mwngz lij soengq lwg hawj vunz mbouj? Soengq le monz caen neix couh mbouj baenz lo o, ranz mwngz moqnaj couh mbouj miz maz muengh lo o.” Boh’ au Fanz Baujsah caiq gangj baenaj, lumj doq ndaq vunz doq ndaek vunz nei.
Veiz Gvanghyiz ngauzngauz gyaeuj, sawqmwh siengj hwnj gijmaz, naeuz: “Gou riengzlaeng lij miz daeglwg ma?”

Boh’ au Fanz Baujsah ngawh le yaep ndeu, liuxle naeuz: “Miz, cijaeu mwngz siengsaenq, youh cangh guh, itdingh miz!”

Veiz Gvanghyiz bwncaeuz soeng lo, yawj hwnjbae simnet haujlai. Baz de Banh Siuyangh cungjsuenq riu lo, lumj dujva nei ndeiyawj. Lwgmwbk Veiz Swhungz ndaw mbuk de, coglaeng dwg mbouj dwg hix lumj dujva ndeiyawj ne? Gou siengj. Caiq yawj sam dah cej Swhungz, gyoengqde gaenq daj ndaw loz ndwn hwnjdaeuj, byaij gvaqdaeuj, daj ndaw rungj daxmeh coux mbuk gvaqbae, lumj ndaej aen bauj nei, laihlawh got umj caeuj gyaez dahuengx gyoengqde.

Daj ranz Veiz okdaeuj, gou laihnaeuz boh’ au daiq gou hwnj haw bae cawx dangz lo. Siengj mbouj daengz de gangjvah mbouj suenqsoq, sajlaih mbouj daiq gou hwnj haw cawx dangz lo. De nyinhcaen raixcaix doiq gou naeuz: “Mwngz siengjsiengj, gou ngoenzneix bang mwngz aeu ndaej boux baz ndeu, nanzdauh mbouj ndei gvaq naed dangz ndeu ma?”

Daj seizde hwnj, gou caen dawz Veiz Swhungz dangguh baz daeuj yawj. Lij miz boh gou meh gou dem, hix cingqcingq gingging dawz Veiz Swhungz dangguh lwgbawx, de ciengz hawj gou soengq haeux hawj ranz de, miz noh gwn seiz aeu baen dingz ndeu hawj ranz de, binaengz hawj ranz de seiq beixnuengx guh boux dauq buh. Buh yied guh yied lai, aenvih Veiz Swhungz miz daegnuengx lo, dwg lwg suengqseng. Daegnuengx rox byaij roen le, Veiz Swhungz seiz mbouj seiz daiq de daeuj ndaw mbanj youz, daeuj yozyau guhcaemz. Gou cijaeu yawjraen, couh bae ciuqgoq sam beixnuengx de, buenx gyoengqde guhcaemz. Gou raen, Veiz Swhungz beij song daegnuengx de lij gyaez guhcaemz, mbwn laep le lij mbouj nyienh dauq ranz. Gou coi de dauq ranz, de couh hozndat gou. De baez hozndat, gou couh aeu aen ndangfaenh bouxgvan bae naeuz de. Hoeng gou haephangz de, de ciuqyiengh mbouj fug mbouj lau, dauqfanj yied euq yied gyangq, lumj duzma cij goq guhcaemz nei.

Gou bae ra boh’ au Fanz Baujsah, muengh de gienqgienq Veiz Swhungz, mbouj dam guhcaemz, caiq youqgaenj dwg dingqgangj.

Boh’ au Fanz Baujsah mbouj bae gienq Veiz Swhungz, fanjdauq gienq gou, de naeuz: “Veiz Swhungz mbwn laep lij mbouj nyienh dauq ranz, neix mbouj dwg dam guhcaemz, dwg siengj seizseiz caeuj mwngz youq. Mwngz wngdang angq bw.”

Gou siengjsiengj hix dwg, saenq de lo.
Gou youq ndaw maqmuengh majhung, hwnj cuhcungh, hwnj gauhcungh. Gou hwnj cuhcungh seizde, Veiz Swhungz hwnj siujyoz, seizde dou couh mbouj ciengz doengz youq, aenvih dou mbouj dwg youq doengz aen yozyau. Gou youq Cinghswng

韦光益“哦”一声。
“那你还把女儿送人不？送了这门亲就不成了哦，你家未来就没希望了哦。”堂叔樊宝沙进一步说，像一边骂人一边敲打一样。
韦光益摇摇头，忽然像想起什么，说：“我往下会生儿子么？”
堂叔樊宝沙愣了愣，然后说：“能，只要你有信心，又有干劲，一定能！”

韦光益眉头舒展，看上去踏实了不少。他的妻子潘秀香终于露出了笑容，像花一样好看。她襁褓中的女儿韦四红，将来会不会也像花一样好看呢？我想。再看四红的三个姐姐，她们已经从箩筐那里站起，走过来，从母亲怀中接过襁褓，像得了个宝似的，轮番地搂抱和呵护她们的妹妹。

从韦家出来，我以为堂叔该带我上街买糖果了。没想到他说话不算数，要赖不带我上街买糖果了。他语重心长地对我说：“你想想，我今天给你讨了个老婆，难道不比一颗糖重要吗？”

我想想也是，服了他。
从那以后，我真的把韦四红当老婆一样看待。还有我的父亲母亲，也正儿八经地把韦四红当儿媳，他们时常让我给她家送米，有肉吃的时候要分她家一半，每年给她家四姐妹各做一套衣裳。衣裳越做越多，因为韦四红有了弟弟，而且是双胞胎。弟弟会走路了，韦四红不时带他们在村里走，到学校里来玩。我只要看见，就会过去照顾他们，陪他们玩耍。我发觉，韦四红比她的两个弟弟还贪玩，天黑了还不愿意回家。我催她回家，她就生我的气。她一生气，我就以丈夫的名义训斥她。但是我的威胁，并不能使韦四红服从和害怕，她越发执拗和倔强，像一只只顾撒欢的小狗。

我去找堂叔樊宝沙，希望他劝劝韦四红，不要贪玩，最重要的是要听话。

堂叔樊宝沙不去劝韦四红，反过来劝我，他说：“韦四红天黑还不愿意回家，那不是贪玩，是想时时和你在一起。你应该感到高兴。”

我想想也是，信了他。
我在梦想中长大，上初中，升高中。我上初中的时候，韦四红上小学，那时候我们便不经常在一起了，因为我们在不同的学校。我在菁盛公社中学，她在上岭小学，年龄和学业让我们分开了。韦四红在上岭小学是我父亲的学生，优异得让我父亲赞不绝口，她除了学习成绩好，唱歌跳舞也极具天赋。每当听到父亲对她的赞美，我就甜滋滋的，而不感到担忧和害怕，仿佛她越优秀越美丽，我就越得意。

我真正感到担忧和害怕，是我大学毕业那年。我分配在一所乡中学，当老师。

韦四红在一部颇具影响力的电影里担任主演，一炮走红，成为了明星。

这是我担忧和害怕的原因。
如果有让我安定和自信的理由，那就是我五岁那年，堂叔樊宝沙撮合韦四红和我的娃娃亲，是他嘴中所说的“龙凤呈祥”“天作之合”的算卦。这是我和韦四红成为夫妻的唯一希望，或救命稻草。

不久的一天，堂叔樊宝沙出现在了我在的乡中学。
他接近五十岁了，依然那么猴精，只是嘴角滑了许多，这是生活变得滋润的缘故。在我成长的这些年，他的说客营生风生水起、闻名遐迩，说拿县长来跟他换他都不干。

那天他穿着唐装，看上去温和、儒雅。我刚下课，领他进房间，想给他倒水，被他叫停。他掸掸粘在我衣服上的粉笔灰，请我坐下。

他开门见山：“我是来劝说你放弃韦四红的。你们不合适。”

我只“哦”一声，因为他一出现我就料到了来意。
“你是成年人了，人情世故也懂得不少了，”他坐在我对面我平时教训学生的凳子上说，“你和韦四红为什么不合适，不用我跟你讲了吧？”
“因为她现在是明星，而我只是一名中学教师？”
“是，你觉得合适、般配吗？”
“可是小时候，你说我们合适，不仅合适，而且……”
“时过境迁，物是人非，”他打断我说，“你要顺势而为，更要有自知之明。”
“韦四红委托你来的？”我说，心里很难过。
“谁委托我来，都改变不了你无法与韦四红成为夫妻的现实。”

Gunghse Cunghyoz, de youq Sanglingj Siujyoz, nienzgeij caeuj hwnjhag baen dou bae lo. Veiz Swhungz youq Sanglingj Siujyoz dwg hagseng daxboh gou, cingzcik ndei lai boh gou haenh de mbouj dingz, de cawz yozsiz cingzcik ndei caixvaih, cingq go diuq foux lumjnaeuz seng daeuj cix rox nei. Moix baez dingqnyi daxboh haenh de, gou couh sim’ angq dangqmaz, cix mbouj roxnyinh lauheiq, lumjnaeuz de cingzcik yied ndei vunz yied ndeiyawj, gou couh yied ndaengmoj.

Gou caencingq lauheiq dwg gou dayoz bizyez bide. Gou faenboiq youq aen yangh cunghyoz ndeu guh lauxsae.

Veiz Swhungz youq bouh denyingj haemq miz yingjyangj ndeu guh boux cawjyienj, baez yienj couh okmingz, baenz boux mingzsingh ndeu.

Neix dwg gou vihmaz lauheiq.

Danghnaeuz miz gijmaz naeuz hawj gou andingh caeuj gagsaenq, de couh dwg gou haj bi seizde, boh’ au Fanz Baujsah nyengh yaek hawj gou caeuj Veiz Swhungz dingh sawmingh, dwg de gangj aen suengqgvaq “lungzfungh huzndei” “mbwn dingh baenz doiq”. Neix dwg dandog aen lijyouz gou caeuj Veiz Swhungz baenz gvanbaz haenx, roxnaeuz dwg diuz haz gouqmingh.

Mbouj nanz ngoenz ndeu, boh’ au Fanz Baujsah daeuj daengz aen cunghyoz ndaw yangh gou.

De yaek hajcib bi lo, vanzlij singjlingz lumj duzlingz, cijdwg bak raeuz le haujlai, neix dwg aenvih gwndaenj ndei lo. Youq gou majhung gij bi neix, de dangguh bouxgienqnaeuz yied guh yied hwng、miz mingz dangqmaz, naeuz aeu yencangj caeuj de vuenh de cungj mbouj eiq.

Ngoenzde de daenj geu buhdangzcangh, yawj hwnjbae unqswnh、miz fungdoh. Gou ngamq roengzdangz, daiq de haeuj ranz, siengj dauj raemx hawj de, de heuh gou daengx roengz. De baet gij faenx faenjbit gwnz buh gou, cingj gou naengh roengz.

De cigsoh gangj: “Gou dwg daeuj gienq mwngz cuengqroengz Veiz Swhungz. Sou mbouj doxhab.”

Gou cij “o” baez ndeu, aenvih de daeuj neix gou couh rox de daeuj guh gijmaz.

“Mwngz baenz bouxlaux le, saeh neix saeh de hix rox haujlai lo,” de naengh youq dangqnaaj gou aen daengq bingzseiz gou naeuz hagseng haenx naeuz, “mwngz caeuj Veiz Swhungz vihmaz mbouj doxhab, mbouj yungh gou caeuj mwngz gangj loba?”

“Aenvih de seizneix dwg bouxmingzsingh, gou cij dwg boux cunghyoz lauxsae?”

“Dwg, mwngz roxnyinh doxhab、doxboiq ma?”

“Hoeng mwh lij iq, mwngz naeuz dou doxhab, mbouj cij doxhab, lij……”

“Seizde caeuj seizneix mbouj doengz, saeh bienq lo vunz bienq lo,” de gat gou gangjnaeuz, “mwngz yaek swnh seizheiq bae guh, engq yaek rox swhgeij dwg bouxlawz.”

“Veiz Swhungz dak mwngz daeuj?” Gou naeuz, ndaw sim nanzgvaq dangqmaz.

“Byawz dak gou daeuj, cungj gaijbienq mbouj ndaej mwngz mbouj ndaej caeuj Veiz Swhungz baenz gvanbaz gienh saeh neix.”